

Collectif Reversible. Kudo & kohtaa, 2013

Antonin Boyot Gellibert (s. 1987 FR) &
Juliette Morel (s. 1986 FR) &
Victor Labarthe (s. 1986 FR)

Työpajat Kauppakeskus Potkurissa 13.6–13.7.,
 Rauman Merenneito: Vanhan Kirkon rauniot,
 maauimala, Kappelinsalmi ja Merirauman
 uimaranta 10.–28.7. sekä Kudo & kohtaa
 Rauman taidemuseossa 19.7.–4.8.

Residenssi 1.6. –7.8. 2013

Collectif Reversible
 (<http://collectifreversible.jimdo.com/>)

Merimerkit vanhan kirkon raunioilla

Riippukeinu maauimalassa. Kuva Juliette Morel

"Rauman kartta", kaupungin matkailutoimisto

Collectif Reversiblellä oli Kauppakeskus Potkurissa pop-up -studio, jossa taiteilijat tapasivat kaupunkilaisia ja kutoivat teoksia kuukauden ajan kolmena päivänä viikossa. Ihmisiä kutsuttiin osallistumaan yhteisötaideteoksen toteuttamiseen tuomalla Potkurin liiketilaan vanhoja kankaita, vaatteita, huonekaluja ja muovipusseja sekä kertomaan kalastukseen liittyviä tarinoita. Kuteiden leikkaamisen jälkeen Collectif Reversible teki suuren $\varnothing$ 3m verkkotaideteoksen, jonka tekemisessä taiteilijat hyödynsivät perinteisiä ammatteja – kalastusta, kutomista ja nypläämistä. Haastatteluista muodostui samalla osa Rauman kaupungin Rauman Tarinaa ja teos Rauman kartta syntyi tarinoista ja paikoista, jotka ovat sekä asukkaille että turisteille merkityksellisiä. Rauman kartta sijoitettiin näyttelyn jälkeen Rauman kaupungin matkailutoimistoon.

Rauman Merenneito:

Toisen residenssikuukauden aikana oli julkisten installaatioiden vuoro. Collectif Reversible sai kerätyksi paljon aineistoa ja tietoa mm. käymällä kalassa Rauman edustalla, haastatteleamalla kymmeniä ihmisiä kalastuksesta sekä Rauman eri paikkojen historiasta. Saadun informaation he muuttivat kudottaviksi teoksiksi ja tarinaksi Rauman merenneidosta.

Gellibert, Labarthe ja Morel tutustuivat kaupunkiin kiertämällä niissä paikoissa, joista heidän haastattelemansa ihmiset ovat kertoneet: paikoissa joissa kalastaa ja joissa tarttua unelmiin. Ja kiitos näiden kertomusten myös Collectif Reversible alkoi unelmoida. He kuulivat tarinoita kuinka pyydystää aurinko, tuuli, joitain pulloja alkoholia, aarteita, merenneitoja ja kuinka löytää vanha uponnut laiva sekä mysteerinen posliinikissojen hautausmaa ja kuinka saada takaisin joku, joka on ollut kadoksissa pitkään.

Kaikkien näiden kertomusten jälkeen Collectif Reversiblellä oli tarinan alku. He päättivät alkaa etsiä Rauman Merenneitoa, ihanaista olentoa, jolla on ihmisen jalat ja kalan pää, ja jonka voi saada saaliiksi vain raumanpitsin avulla. Tuo Merenneito kävelee kaupungin kaduilla paljastaen kaupunkiin piilotettuja unelmia, salaisuuksia ja hullutuksia.

Maauimala tuntui olevan täydellinen paikka kalastaa unelmia. Paikka mainittiin useassa haastattelussa. Merenneidon siellä ollessa pesältä näyttävä jättiläiskokoinen riippumatto kutsui ihmisiä torkuille. Itämeri taas oli täynnä uponneita aarteita, kuten kuvioitu kaulakoru, joka loisti syvässä vedessä. Merenneito toi jalokivet lähemmäs rantaa ottaakseen kiinni auringon säteitä. Rauman kanaali ja Kappelinsalmi olivat raumalaisten mielestä utoja paikkoja kalastaa, mutta kaikki eivät uskokaan mitä kaikkea näissä paikoissa voi kalastaa! Lisäksi kun Merenneito avasi Kappelinsalmessa olevan jättiläiskokoisen hanan hän sai verkkoonsa kenkiä, viskipulloja sekä muutaman harkitsemattomasti käyttäytyneen uimarin.

Satoja vuosia sitten Itämeri ulottui Vanhan Rauman keskusta. Tämän vuoksi eksynyt Merenneito asensi väylämerkkejä, jotta laivat löytäisivät tiensä keskelle kaupunkia. Ja viimein, löytäkkeen ihmisiltä kauan sitten kadonneet muistot, Merenneito asetti verkkonsa Vanhan Kirkon raunioille.

Valokuvat ja videot Rauman merenneito installaatioista ja performansseista olivat esillä Rauman taidemuseon tallissa samanaikaisesti Kudo & kohtaa -projektin Rauman Kartta ja Riippukeinu -teosten kanssa.

Collectif Reversiblen jäsenet Antonin Gellibert, Victor Labarthe ja Juliette Morel tapasivat toisensa ja perustivat taiteilijakollektiivin yhteisten muotoilu-, vaatetus- ja lavastussuunnittelun opintojen innostamina Lyonin ENSATTissa – teatteritaiteiden korkeakoulussa. Juliette Morel työskentelee julkisten tilojen taideprojekteissa ja ohjaa taide- ja kirjoitustyöpajoja lapsille, nuorille ja aikuisille. Hän toimii ryhmän valokuvaajana. Victor Labarthe opiskeli filosofiaa Nanterressa, piirustusta Brysselissä ja lavastusta Lyonissa. Hän on työskennellyt useissa ooppera-produktioissa lavastajana ja kuvanveistäjänä, mm. Pariisin oopperassa, Brysselissä Lucia di Lammermoorin ja Semelen –produktioissa ja Berliinissä les Mamelles de Tirésias –oopperaproduktioissa. Antonin Gellibert opiskeli luonnontieteitä, vaatesuunnittelua ja leikkausta Pariisissa ennen ENSATTin opintojaan. Nyt hän työskentelee sekä teatteri- että televisioproduktioissa. Omassa vaatesuunnittelussaan hän keskittyy mm. puhallettavien vaatteiden ja tekstiiliveistosten tekemiseen.

Banketti Rauman taidemuseolla

(<http://www.resartis.org/>)

(<http://www.taike.fi/>)

Rauma

(<http://www.rauma.fi/>)

(<http://www.erkkipaasikivensaatio.fi/>)

(<http://www.satakunnantaidetoimikunta.fi/>)

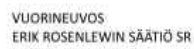
(<http://www.vakka-suomennuorisosaatio.fi/>)

(<http://kordelin.fi/>)

LASTENKULTTUURI.fi

(<http://lastenkulttuuri.fi/>)

(<http://rosenlew.net/>)

(<http://www.raumantaidemuseo.fi/>)